

Duchovní úrovně II.

Parsifal! Jak známé je toto slovo mezi pozemskými lidmi a přece žádný z nich nemá ani ponětí o skutečnosti.

Báseň, pověst! Těmito slovy vyjadřují správně to, co o tom slově dnes vědí. To, co oni miní, není ve skutečnosti nic jiného, než zbásněná pověst, která se udržela jen jako zlomek dřívějšího vědění.

Již ve své první přednášce o tomto tematiku jsem řekl, že před dávnými a dávnými časy přišly z duchovních úrovní až do hrubohmotnosti této země vždy jen malé zlomky vědění.

Básníci **dnes** známých pověstí o Grálu nejsou vůbec prvními, kteří se tím zabývají a kteří při prohloubení do své práce mohli ještě jednou vytyšit několik světlých výhledů.

Daleko, daleko zpět jsou časy, v nichž pronikly **první** zprávy o hradu Světa a jeho obyvatelích z duchovních úrovní až dolů k zemi. S nimi také přišla zpráva o svatém Grálu.

Tehdejší obyvatelé země, kteří ještě společně a nerušeně spolupracovali s bytostnými a rádi se s nimi radili, přijali tuto zprávu s uctivým obdivem a dětskou důvěrou. Aniž by sami věděli, pomáhali tak lidé zářením své duchovní jiskry opět také bytostným. Tak se stvoření rozvíjelo v hrubohmotnosti stále víc a více a s ním i duchovní jiskry, slibující nejnádhernější rozkvět.

Tehdy, dávno před nyní známými velikými převraty na zemi, ještě dříve než lidé učinili z rozumu modlu a tím zavinili

svůj odklon od Světla i pád, bylo vytvořeno spojení s hradem Světla. Paprsky mohly nerušeně proudit až dolů k zemi a v těchto paprscích mohli pozemští lidé vytušiti Parsifala.

Pak však nastala vinou lidí nadvláda modly rozumu. A odřezala spojení s hradem Světla. Samočinným následkem byla nevědomost o něm a proto i nemožnost duchovního tušení cestou citu.

Na konec zaschla i schopnost **bytostného** přijímání. Po tom již všechna samozřejmá prožití ve vědění o bytostných pomocnících zapadla do říše bájí. Dosavadní vývoj, usilující přímým směrem vzhůru, byl tak zcela neočekávaně přetržen.

Kdyby lidé zůstali **takovými**, jakými byli v době, když k nim přišla první zpráva o světlém hradu a Parsifalu, byli by se svým stálým vzestupem stali skutečnými pány v nejlepším slova smyslu. Žádný z lidí by nebyl zničen při převratech, které se, se zrajičím vývojem, čas od času opakují.

Velké **katastrofy** byly vždy vývojovou nutností. Ne však zánik tak mnohých národů, který s tím býval vždy spojen.

Kdyby se byli lidé tak rouhavě a lehkomyšlně nevzdávali spojení s bytostnými pomocníky světlých výšin, byli by vždy v pravý čas před každou nouzí varováni a odvedeni od ohrožených částí země, aby unikli zániku! Tak se dříve také dělo, když lidé se dali vésti pomocníky, které jim Tvůrce přidělil z bytostného a duchovního světa a s nimiž oni vděčně a radostně udržovali spojení.

Rozum, svým domýšlivým chtěním být chytřejší, způsobil,

že se lidé stále víc olupovali o tyto nesmírné pomoci. Tím si často vynutili zánik, plný hrůz a bolestí, stejně tak, jak si jej dnes opět vynucují, když už vůbec nechtějí slyšet posledních výstrah ze Světla a domnívají se, že ví všechno lépe, tak jako vždy!

Nouze, zoufalství a zánik jsou vždy jen následky falešného jednání, zvrtné působení podle zákonů stvoření. Kdo opravdu **chce**, může to velmi lehce pochopiti. Je to tak prosté a tak jasné samozřejmé, že později sami nebudete moci pochopiti, jak se to stalo, že bylo možno něco takového přehlédnout. Jak byla možná taková nedbalost, když při opatrnosti bylo možno nejen ušetřiti si všechna utrpení, ale dokonce změnit je v radosti!

Vy dnes již sami zřetelně vidíte, že se žádný člověk tomu nemůže ubránit. Nedokáže to ani národ, ba ani spojené chtění celého lidstva by toho nedosáhlo! Všechno ve stvoření zůstává přece jen tvorstvem závislým na vůli Boží! **Nikdy** to nebude jiné.

Toto podřizování se spoutanému a poutajícimu rozumu bylo vždy jen falešné jednání. A jako přirozený následek byl tu pak zánik mnoha jednotlivců a celých národů. Oni sami se vyloučili z možnosti jakékoliv záchrany, kterou by jim dalo vyšší vedení.

Můžete v tom lehce poznat velikou prostotu působení Božských zákonů. Můžete také vidět, co lidé sami pro sebe zameškali.

Tímto dal jsem vám dnes jen letmý výhled do velkého působení ve stvoření. Lidé si tím již často lámali hlavu. Vy však můžete na základě Poselství vidět, že všechno neštěstí, všechen strach a utrpení si může člověk připsat sám. Kdyby byl svévolně nechodil falešnými cestami, mohl se mnohému vyhnouti.

Každý děj ve stvoření můžete z Poselství jasně poznati a zdůvodniti. Víte o nezměnitelných účincích zákonů ve stvoření, které jsem vám vyličil a znáte jejich lehce přehlednou jednoduchost a velikost.

Budete se opět stále dovídat, že jsem vám Poselstvím dal klíč k správnému vysvětlení **každého** děje a tím i celého stvoření. Přesto však ani netušíte, jaký poklad ve skutečnosti máte v ruce!

Prozkoumejte jej s velikou pílí a neustálou bdělostí! Pak budete mít k věčnému životu cestu, po níž bude třeba jen jít, abyste ho dosáhli.

Lidé měli tedy již před pravěky první a správné zprávy o Parsifalu. Vědění o tom šířilo se mezi nimi od úst k ústům, od rodičů na děti.

Jak zanikala čistota spojení se Světlem, tak se znenáhla kalilo i podání původního vědění. Rostoucí rozum nepozorovaně měnil a nakonec zmrzačil podání tak, že zůstala jen pověst, která neměla již ani podobnosti s dřívějším věděním.

Lidé, usilující o ušlechtilost, stále častěji se ujímali těchto zlomků pověstí a snažili se z nich vytvořit něco **hrubohmotného** zde na zemi. Domnívali se, že původ těchto zkazek leží v dávno minulých pozemských událostech.

Chtěli je obnovit a často se o to po dlouhých přestávkách pokoušeli. Tak se stalo, že se i dnes opět mnohý badatel domnívá, že nachází **původ** těchto pověstí v některém takovém pozemském pokusu v uplynulých staletích, aniž by ovšem našel to pravé.

Člověk **nevychází** ze zmatků, i kdyby nevím jak chtěl. Chybí

mu souvislost se skutečností, kterou mu já nyní chci opět dát, abych odstranil vše nesprávné.

Parsifal! Nelze jej oddělit od Imanuele. Imanuel jest v něm a on působí z Parsifala. Může být také řečeno, že Parsifal jest Prakrálovnou Elisabeth zformovanou schránou Imanuelovou. V této schráně Imanuel stojí a působí na vrcholu stvoření. Tato schrána vznikla z něj. Jinak by vůbec nebyla, nemohla být, neboť Imanuel v Parsifalu jest původem a východiskem všeho stvoření vůbec.

On jest tvořící vůle Boží a Bůh jest s ním, v něm. Že něco tak vznešeného mohlo být zkresleno až k **takové** figuře, jak si ji dnes lidstvo myslí pod jménem Parsifala, to je možno jen u pozemských lidí. Jen oni dovedou všechno srazit v prach svým rozumem, který sám je přece z prachu. Cokoliv chce pozemské lidstvo pochopit svým rozumem, to ihned a přirozeným způsobem srazí do prachu, strhuje dolů do oblasti **pozemského** porozumění. Tím je vše ihned vtěsnáno do úzkých hranic hrubé hmotnosti. I to nejvyšší je zahaleno do hutnosti a tíhy pomalého pohybu v pásmu nejnižšího ochlazení. Pak zcela samozřejmě nemůže mít takto snížená představa ani podobnosti s opravdovou skutečností, která jest v docela jiných poměrech a v **takových výšinách**, jaké lidský **duch** není schopen pochopit. Tím méně ji může chápat lidský rozum!

Výrazem „srazit v prach“ není míněna špína, nýbrž jen **zpozemštění!**

Výraz prach a z prachu je tu použit místo pojmu hrubohmotnost. Mnohým lidem to snad bude srozumitelnější, protože se to tak říká.

Takový je tedy Parsifal! První ve stvoření! Má v sobě **bezbytosné** jádro z Boha, jest spojen s Imanuelem a zůstane tak také po všechny věky, protože Imanuel z něj působí a tak vládne stvoření. Proto jest Králem všech králů, Syn Světla, často nazývaný knížetem Světla!

A nyní postavte vedle něj hrdinu pověstí! Jaká je tu před vámi nemožná pokřivenina.

Nyní je možno pochopiti jak se to stalo, protože můžeme přehlédnouti celek a rozdělití jej do **tří velkých částí**.

Představte si každou z těchto částí samu o sobě živě a obrazně před svým duchem.

Jen tak můžete přehlédnout **celek** a pochopiti, co se vám snažím ujasnit.

První základní podmínka k porozumění jest:

Je nutno myslet si Parsifala jako Syna Světla, který přichází **shůry** do stvoření a který není snad vyzdvižen ze zdola. On jest začátek a konec ve stvoření, Alfa i Omega všeho bytí za hranicemi Božského a tím králem svatého Grálu, králem stvořených.

Druhá podmínka:

Velké očistné dílo Parsifalovo, které ho osobně vede všemi světy, podmiňuje bezpodmínečné poznání všeho zla vlastním prožitím a musí skončit spoutáním Luciferovým k ochraně všech stvoření a všech tvorů, kteří zbudou po očištění.

Třetí podmínka:

Pád a velké selhání vyvinutých, to jest lidských duchů ve hmotnosti. Pád, který vyžaduje rozbití jejich falešné svévole a bezpodmínečné dosazení vůle Boží ve zřízení tisícileté říše. V tisícileté říši bude dosaženo dobrovolné vpravení se všeho lidského chtění do vůle Boží a tím bude úplně zajištěn nerušený trvalý vývoj všech stvoření, kroužících v záplavě Světla. –

Kdo tyto tři části **jednotlivě** dobře pochopí a je schopen si je alespoň obrazně představit, ten může dobře pochopit, jak vznikaly znenáhla dnešní nesprávné básně. K zemi pronikaly částečné zprávy z těchto tří událostí a mnohé z nich předpovídaly.

Neporozuměním vtlačili lidé všechno do hrubých pojmů nejhutnější hmotnosti, přesadili to na zemi a tak namíchali směs, z níž vzešly dnešní básně.

Musíte přesně sledovat má slova. Musíte jich také **poslechnouti** a představit si živé obrazy tří částí jako ohromné jednotlivé události, o nichž jen částečné zprávy mohly proniknout k zemi otevřenými kanálky. Tyto kanálky jsou silně zaneseny a stejně propouští jen kalné věci smísené již s lidskými smýšlenkami, které tvoří bahno v těchto kanálcích.

Již po tisíciletí nemůže nic více proniknout k zemi jasného a čistého.

Při tom všem míním jen **události ve stvoření**, které jsou ve falešném chtění selhávajícími tvory ve vývoji vynuceny. Svým vysvětlováním sleduji jen tuto **jedinou** cestu! Vše ostatní nechávám stranou. Není v tom tedy obsaženo vykupitelské dílo, které se pokusil vykonati Ježíš, Syn Boží, pro pozemské lidi. To

bylo také zcela zvláštní dílo lásky.

Musíte mne přesně sledovat, neboť mi jinak nemůžete rozumět. Snad je dobré, když vám jednou vysvětlím svou řečí, jaký je to děj.

Vidím **celé** dění před sebou, protože je přehlížím v jeho dokonalém působení až do nejjemnějších rozvětvení. Vidím vše **současně ve věděni**; neboť jsem to já, který to působím.

Nyní se snažím tím, co vám chci vysvětliti, razit přímou cestu, na které byste mohli hlavní věci pochopit **tak**, abyste si udrželi základní obraz toho, co se vás dotýká a co si máte z této přednášky vzít. Musím to vše vtlačit do tak úzkých forem, jaké jsou přizpůsobeny schopnosti chápání vyvinutých lidských duchů. Když jsem toho dosáhl, pak musím ještě hledat vhodná slova a formy výrazu, které by ve vás vyvolaly **takový** obraz, který vám chci dát.

To vše se však neděje **za** sebou, nýbrž **současně** ve mně. Já vám pak dávám nepřehledné a také nepochopitelné pro vás děje, v nichž se minulost a budoucnost dokonávají v přítomnosti. To je děj, jehož druh není lidský duch schopen pochopiti v jakékoliv vám přístupné formě!

Z tohoto, pro vás nepochopitelného děje, dostáváte po kapkách, takovým způsobem, aby krůpěje v celku dávaly požitelný a posilující nápoj, sílící vaše vědění a vedoucí vzhůru, jestliže jste vy ochotni vzít si toto posílení na cestu.

Při tom musím zprvu mnohé věci vynechávati, abych je na jiném místě později znovu uvedl, vždy však tak, aby se obraz

doplňoval. Všechno tkaní ve stvoření je **nad** lidským duchem příliš bohatě rozvětveno, mnohem živější a pohyblivější, než aby cokoliv z toho mohl, byť i jen obrazně, pochopiti. Proto je nutno učiniti mu to přístupným líčením jednotlivých oddělených částí.

Vynaložte alespoň desetinu **námahy**, jakou musím vynaložit já, abych vám vůbec mohl něco přiblížiti, a pak dosáhnete pro sebe **všechno!**

Snad někdy později vám ještě povím, jak je to ve světlém hradě. Osvětlím vám úrovně, které se daleko od něj mohly vyvíjeti, až na konec dojdeme dolů k místu, kde zůstaly lidské duchovní zárodky jako poslední sraženina duchovna. Odtamtud vyšly na pouť všemi hmotnostmi, aby došly vývoje, po němž všechny toužily.

Nejprve dávám vám obrazy o tom, jak to **jest** a později teprve o tom, jak to kdysi vzniklo; protože události jsou pro vás příliš veliké. Nejprve máte zvědět jak vše **jest**, neboť to nejvíc potřebujete, protože máte stále počítat jen s přítomností pro sebe a z ní vycházející budoucnosti. Budete-li v tom pevní, pak můžeme kráčet dále ve vědění.

Dnes naučte se znát tři základní části, spojené se jménem **Parsifal**.